

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 458/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť E. S., T., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9 Co 458/2011-113 z 19. apríla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2012 doručená sťažnosť E. S., T. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 458/2011-113 z 19. apríla 2012.

Zo sťažnosti vyplýva, že na základe dedičského rozhodnutia sp. zn. D 1027/64 zo 16. júla 1965 vydaného Štátnym notárstvom v Ž. sa sťažovateľkin otec stal vlastníkom spornej parcely po M. T. Správa katastra v Ž. (ďalej len „správa katastra“) spoluvlastníkom na ich požiadavku poskytla vyjadrenie, z ktorého vyplývalo, že žalovaná A. M. žalovaným odpredala nehnuteľnosť, ktorú v čase predaja nevlastnila. Z toho dôvodu spoluvlastníci podali žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 6 C 44/2011-74 z 9. septembra 2011 zamietol návrh na určenie neplatnosti zmluvného úkonu, tak ako bol v žalobe označený. Na odvolanie sťažovateľky krajský súd rozsudkom č. k. 9 Co 458/2011-113 z 19. apríla 2012 potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu. Obidva sudy vyslovili v súdnom konaní nesprávny právny záver, nevykonali dostatočné zistenie skutkového stavu, krajský súd nevzal do úvahy aj postoj správy katastra, pričom išlo o nárok z absolútne neplatného právneho úkonu predaja a kúpy pozemku, a za danej situácie nemohla prísť do úvahy obrana protistrany v súdnom spore, že pozemok získali vydržaním. Sťažovateľka preto žiadala, aby ústavný súd vec preskúmal a po prijatí veci na ďalšie konanie vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľky: E. S., bytom T. na spravodlivé súdne konanie a právo na súdnu ochranu upravené v čl. 2 ods. 2, čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2012, sp. zn. 9Co/458/2011-113.

2. Základné právo sťažovateľky: E. S., bytom T. na účinný opravný prostriedok podľa čl. 46 ods. 1, Ústavy Slovenskej republiky zákaz diskriminácie zaručené v čl. 13 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2012, sp. zn. 9Co/458/2011-113.

3. Základné právo sťažovateľky: E. S., bytom T. vlastníť a spravovať majetok podľa čl. 20 ods. 1, Ústavy Slovenskej republiky, ochrana majetku zaručené v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2012, sp. zn. 9Co/458/2011-113.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2012, č. k.: 9Co/458/2011-113 a prikazuje Krajskému súdu v Žiline a vec vracia Okresnému súdu Žilina na nové konanie a rozhodnutie.

5. Sťažovateľke: E. S., bytom T. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 7000,-€ (slovom: sedemtisíc EUR), ktoré je Krajský súd v Žiline povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu,

6. Právnomu zástupcovi sťažovateľky priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť na jeho účet JUDr. Mgr. Š. B., a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade sťažovateľka podala proti označenému rozsudku krajského súdu dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, na základe čoho žiadala ústavný súd o prerušenie konania do rozhodnutia vo veci samej týmto súdom (s. 8 sťažnosti).

Podľa názoru ústavného súdu v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti je daná právomoc ústavného súdu až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (mutatis mutandis I. ÚS 169/09, I. ÚS 184/09).

Keďže sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, právomoc poskytnúť ochranu označeným právam má v tomto štádiu Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012